

கம்பராமணத்தில் பெற்ற தாயும் வளர்த்த தாயும்

ந.மு. கவிதா ^{அ,*}

^அ தமிழ்த்துறை, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு- 638012, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Biological and Foster Mothers in Kamba Ramayanam

N.M. Kavitha ^{அ,*}

^அ Department of Tamil, Vellalar Women's College (Autonomous), Erode - 638012, Tamil Nadu, India.

Corresponding Author:
smpkavitha@gmail.com

Received : 28-01-2020
Accepted : 19-10-2020

ABSTRACT

Rama, the hero of Ramayana is worshipped by the people. Biological and foster mothers of Rama, the great are really fortunate. The hero of Kamba Ramayanam was manifested more with his foster mother rather than his biological mother. Thus he had two mothers. Kosalai, Rama's biological mother was stable in all the situations and showed maturity in her behaviour. Bharathan, who was fostered by Kosalai was also an esteemed gentle person. Kaikeyi, the foster mother of Rama was affectionate to Rama than Bharathan, her own son. But her infidelity towards Rama by becoming a prey to the conspiracy of kuni Mautharai shown her inner love towards her son Bharathan. Kosalai stood in esteemed status as a biological as well as a foster mother.

Keywords: Kamba Ramayanam, Biological mother, Rama, Bharathan, Kosalai, Kaikeyi.

ஆசிரியர் குறிப்பு

முனைவர் ந.மு.கவிதா அவர்கள் பதினைந்து ஆண்டுகளாக ஈரோடு, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரியில் (தன்னாட்சி) தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார். ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட பன்னாட்டுக் கருத்தரங்குகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். பல்கலைக்கழக நிதிநல்கைக் குழுவின் (UGC) நிதி உதவியுடன் குறுந்திட்ட ஆய்வை முடித்துள்ளார். இலக்கணம், பக்தி இலக்கியம், சமூகவியல் ஆய்வு ஆகியவற்றில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்.

முன்னுரை

அறனெனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை, யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர், வினையே ஆடவருக்குயிரே மனையுறை மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிரே, உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர் என்ற குறிக்கோளை வகுத்துக்கொண்டு உலகத்திற்கு நாகரிகத்தையும் பண்பாட்டையும் கற்றுக் கொடுத்த இனம் தமிழினம். உயிரோடும் உணர்வோடும் கலந்த தமிழ்மொழியும் தமிழ் இலக்கியங்களும் காப்பியங்களும் தமிழர்களின் பெருமைமிக்க

அடையாளங்களாகும். தமிழ் மகளிரின் தகைசால் மாண்புகளை எடுத்திக்கூறும் இலக்கியங்களுள் தலைசிறந்து நிற்பது கவிச்சக்கரவர்த்தி இயற்றிய கம்பராமாயணம். பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் ஆகிய எழுவகை நிலைகளில் பெண்களின் கடமை, பொறுப்பு ஆகியவற்றைத் தொல்காப்பியர் எடுத்துக் கூறுகிறார். ஒருவனும் ஒருத்தியும் திருமணம் புரிந்து குடும்பம் நடத்தப் பத்துப் பொருத்தங்களைத் தொல்காப்பியர்.

பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டொடு

உருவு நிறுத்த காம வாயில்

நிலையே அருளே உணர்வோடு திருவென

முறையுளக் கிளத்த ஒப்பினது வகையே (தொகா-மெய்ப்பாட்டியல்-நூற்பா எண் - 25)

எனக் கூறுகிறார். இதனையே புலவர் குழந்தை அவர்கள்

அன்புக்கொரு தாய்மிஞ்சிய வருளுக்கொரு தந்தை

தென்புக்கொரு தனையுள்ளுய தெளிவுக்கொரு சுற்றம்

இன்புக்கொரு குழவித்தொகை யினிமைக்கொரு நன்னூல்

என்புக்கொரு வுயிராமிவை யெல்லாமவ ளானாள் (இராவணகாவியம், காட்சிப்படலம்.

பா. 16)

அன்பு வழங்குவதில் தாயாகவும், அருள் வழங்குதலில் தந்தையாகவும், வலிமையுடன் துணை நிற்கும் அண்ணனாகவும், தெளிந்த நற்பாதையைக் காட்டும் சுற்றமாகவும், இன்புறக் குழந்தையாகவும், இவற்றிற்கு மேலாக உடலுக்கு உயிராக விளங்குபவள் பெண். பெண்மை என்னும் சிப்பிக்குள் முதிர்ந்த முத்து தான் தாய்மை.

காப்பிய இலக்கியங்கள் அனைத்தும் பெண்மைக்கு இலக்கணம் கூறும் வகையில் படைக்கப்பட்டவையாகும். அதிலும் கம்பர் தனக்கென ஒரு தனி இடத்தினைப் பெற்றுள்ளார். கம்பரைக் கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்கள் 'கம்பனுக்கு மேலோர் கவிஞன் பிறந்ததில்லை, கன்னித் தமிழுக்கும் அவனன்றிக் கதியுமில்லை என்று புகழ்ந்துள்ளார். கம்பரை ஒத்த புலவர் இம்பரில் இலர் என்று கூறிக் கம்பரை உன்னுவோம், உணர்வோம் உவப்போம் என்று அறைகூவல் விடுகிறார் மகாகவி ஆதித்தர்.

மக்கள் மனதில் கம்பராமாயணக் காப்பியத்தின் தலைவன் இராமன் பரம்பொருளாக மக்கள் மனதில் கோயில் கொண்டுள்ளான் அத்தகைய ஈடு இணையற்ற மகனாகிய இராமனைப் பெற்ற தாயும் வளர்த்த தாயும் பெரும்பேறு பெற்றவர்களே! கோசலையின் பெருமைசால் குணங்கள் முழுவதும் தன்னகத்தே கொண்ட பெருமை உடையவன் இராமன். ஆனால் இராமனை முற்றும் வளர்த்த பெருமைக்குரியவள் கைகேயி (Tolkappiyar, 1969; Pulavar kulantai, 2018) .

வளர்த்த உணர்வு

கம்பராமாயண நாயகனுக்குப் பெற்ற தாய், வளர்ந்த தாய் என்று இருவர் உண்டு. பெற்ற தாயை விட இராமன் வளர்ப்புத் தாயுடனேயே அதிகம் பேசப்படுகிறான். வளர்ப்புத்

தாயாகிய கைகேயி தான் பெற்ற பரதனை விட கோசலை பெற்ற இராமனைத் தன் உயிரின் மேலான அன்பு மகனாக போற்றினாள். கூனி, இராமன் முடிசூடிக் கொள்கிறான் என்ற பேரிடர் உன்னை நெருங்குகிறது நீ உறங்குகிறாய் என்று கூறிய போது கைகேயி 'இராமனைப் பயந்த எற்குஇடர் உண்டோ!' (கம்பராமாயணம் பாடல் எண் 1542) என்ற போது தாய்மையின் அன்பையும் அறிவின் மாட்சியையும் உணர முடிகிறது. அயோத்தி நகரத்து மக்கள் 'தாய் கையில் வளர்ந்திலன்: வளர்த்தது தவத்தால் கோகயன் மடந்தை தோகை அவள் பேருவகை சொல்லுதற்கு அரிது' என்று மொழிவதன் மூலம் கைகேயின் பண்பு எத்தனை ஓங்கியுள்ளது என்று வியப்படைய வைக்கிறது. கூனியின் சொல் கேட்கும் வரை, இராமனின் முடி சூட்டு விழாவைப் போற்றி வருகிறாள். கரைப்பார் கரைத்தால் கல்லும் கரையும், எறும்பு ஊரக் கல்லும் தேயும், அடிமேல் அடிவைத்தால் அம்மியும் நகரும் என்ற உண்மைகளை அறிந்த கூனி வார்த்தை ஜாலம் செய்து சினத்தைத் தூண்டுகிறாள். ஆனால் விதி இராமனை தன் மகனல்ல என்று வேறுபாட்டைக் காட்டி கைகேயின் உயர்பண்புகளை மாற்றி சுயநலமிக்க தாயாகப் பட்டம் கட்டி விடுகிறது. ஆனால் உலகமெல்லாம் இராமாயணம் கற்று இன்புறச் செய்த பெரிய புண்ணியத்தினைப் பெறுகிறாள் என்பதனைக் கம்பர்,

இரக்கம் இன்மை அன்றோ இன்றுஇவ் வுலகங்கள் இராமன்
புரக்கும் தொல்புகழ் அமுதினைப் பருகுகின்றனவே

(கம்பராமாயணம் பா.எண் 1573)

உலக மகாகவிகள் வரிசையில் யாவரினும் மேம்பட்டவன் கம்பன் என்று இன்புறச் செய்தவள் கைகேயி என்பதால் கைகேயிக்கு நாம் மிகக் கடமைபட்டிருக்கிறோம்.

கொன்றன்ன இன்னா செயினும் அவர்செய்த

ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்

(குறள் 109)

என்ற பொய்யாமொழி புலவரின் வாக்கிற்கு சான்றாக நின்றவள் கைகேயி

(Thiruvalluvar, 2016).

பெற்ற உணர்வு

இராமனைப் பெற்ற தாயோ எந்நிலையிலும் தன்னிலை மாறாதத் தன்மையுடன் பக்குவப்பட்ட கோசலை நாட்டின் கோகுலமாகத் திகழ்கிறாள். அரசர்குலத்துப் பெண்கள் எப்படி வாழ வேண்டுமோ அப்படி வாழ்கிறாள். 'இராமனுக்கு முடிசூட்டு விழா என்ற செய்தியை மற்றவர்களின் மூலமாகத் தான் கோசலை அறிந்து கொள்கிறாள். அயோத்தி நாட்டின் பட்டத்து ராணி என்ற முறையிலோ இராமனைப் பெற்ற தாய் என்ற முறையிலோ தசரதச் சக்ரவர்த்தி கோசலைக்குத் தனியாகச் செய்தி அனுப்புவதாக கம்பராமாயணத்தில் காட்டப்படவில்லை' (கம்பராமாயணத்தில் இராமன், பக்கம்.67). செவிவழியாகக் மகனின் முடிசூட்டு விழாவினைக் கேள்வியுற்ற தாய் மனமகிழ்ந்து சுமித்திரையுடன் கோயிலுக்குச் சென்று விரதம் கடைபிடிக்கிறாள். பெற்ற பொழுதினும் பெருமகிழ்வு கொண்டு முடிசூட்டு விழாவினைக் காணக் காத்திருக்கிறாள்.

இராமன் தன்னைப் பெற்ற தாயாகிய கோசலையை இராமனின் திருமணத்திற்கு நாள் குறிக்கப்பட்ட பிறகு அவனைக் காண மதிலை நகரத்திற்குச் செல்லும்போது நகரின் நுழைவாயிலில் தாயார் மூவரையும் தந்தையும் கண்டு வணங்கும் நிகழ்வு எதிர்கொள் படலத்தில் வருகிறது. அடுத்து இராமன் கானகம் புறப்படும் நேரத்தில் மீண்டும் தாயை வணங்கச் செல்வதாகக் காட்டப்படுகிறது.

நாட்டு மக்களெல்லாம் இராமனின் முடிசூட்டு விழாவிடக்கென மகிழ்வோடு காத்திருக்கையில் பெற்ற தாய் கோசலை அதனினும் சிறந்த நாள் ஒன்று இல்லை என்ற மனநிலையில் முடிசூட்டி குடையேந்தி புனித நீராடி புடை சூழ கவனம் வீச மகன் வருவான் என்ற எண்ணத்தோடு மகிழ்ந்திருந்த தாயின் முன்னே இராமன் தனியனாக முன்னே விதியும் பின்னே தர்மமும் தொடர வருகிறான். அவனுடன் வந்த அந்த இரண்டும் அவள் கண்ணுக்குப் புலப்படவில்லை.

“குழைகின்ற கவரி இன்றி, கொற்ற வெண்குடையும் இன்றி,
இழைக்கின்ற விதிமுன்செல்ல, தருமம் பின் இரங்கி ஓக
மழைக்குன்றம் அனையான் மெளலி கவிந்தனன் வரும் என்று என்று
தழைக்கின்ற உள்ளத்து அன்னாள் முன்ஒரு தமிழன் சென்றான்.

(கம்பராமயணத்தில் இராமன், பக்கம்.67)

மெளலியுடன் வருவான் என்று காத்திருந்த தாய் இராமனைக் கண்டவுடன் துயரத்தில் எல்லைக்குச் சென்றுவிட்டாள். அத்துணையும் அறியும் ஆற்றல் கொண்ட இராமன் தாயின் துயர நிலையைத் தெளிவாக உணர்ந்தான்.

தாங்காத துயரத்தைத் தன்னுள்ளடக்கிய தாய் கோசலை மிக அமைதி கொண்டு “நீ நெடுமுடி புனைந்து கொள்வதற்கு இடையூறு ஏதேனும் உண்டோ?” என்று வினவினாள். அவளது ஐயத்தைப் போக்கும் வகையில் அவள் கேட்ட ஒரு வினாவிற்கு மட்டுமே இராமன் விடை கூறுகிறான். “நான் புனைவதற்குப் பதிலாகத் தங்கள் ஆசை மகன் பரதன் புனைந்து கொள்ளப் போகிறான்” என்கிறான்.

“மங்கை அம்மொழி கூற்றும் மானவன்
செங் கைகூப்பி, நின்காதல் திருமகன்
பங்கம் இல்குணத்து எம்பி பரதனே
துங்கமாமுடி சூடுகின்றான், என்றான்” (கம்பராமாயணம் பா.எண் 1608)

சாதாரணத் தாயாக இருப்பின் பெற்ற மகனை வளர்க்க முடியாவிட்டாலும் மகன் அரசனாவான் என்ற பெருமிதத்தில் மிதத்திருப்பாள். மகன் முடிசூடவில்லை என்ற செய்தி அறிந்ததும் நெஞ்சு உடைந்து கதறித் துடித்திருப்பாள். ஆனால் கோசலை நாட்டுத் தசரதன் தேவியோ பண்பில் சிறந்த அற்புதத்தால் மகன் சொன்ன செய்தியைக் கேட்டவுடன் மன அமைதியுடன் மூத்தவன் இருக்க இனையவன் முடிசூடுதல் நம் மரபுக்கு முறையில்லை என்ற ஒரே காரணத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை உன் தம்பியாகிய பரதன் உன்னை விட நல்லவன் என்பதில் ஐயமில்லை என்று கூறுவதிலிருந்தே கோசலையின் உயர்ந்த பண்பையும் தான் வளர்த்த மகன் பரதனின் குணத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறான். இத்தகைய

பண்புத்தாய் வளர்த்த பரதன் சிறந்த பண்பாளனாகவே விளங்குவான் என்பதையும் தெளிவாக உணர முடிகிறது.

“முறைமை அன்று என்பது ஒன்று உண்டு மும்பையில்

நிறை குணத்தவன் நின்னிறும் நல்லனால்:

குறைவு இலன் எனக் கூறினள் -நால்வர்க்கும்

மறுஇல் அன்பினில். வேற்றுமை மாற்றினாள்.” (கம்பராமாயணம் பா.எண் 1609)

பரதனைப் பண்புடையவன் என்று கூறிய அந்தத்தாய் இராமனுக்கு அறிவுரையும் கூறுகிறாள். ஏனெனில் இராமனை வளர்க்கும் பேறு கோசலைக்கு இல்லாமல் போய் விட்டதாலும் பெற்ற மகன் என்ற காரணத்திற்காகவும் அறிவுரை கூறுவது அவளது கடமையாகும் என்று

“நன்று, நும்பிக்கு நானிலம் நீ கொடுத்து

ஒன்றி வாழுதி, ஊழிபல”

என்று தான் வளர்த்த மகனுக்கு முடிசூட்டுதலை உணர்ந்து மகிழ்வும் கொண்டு தன் மகனை அவனுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும்படி வேண்டுகிறாள்.

தனக்கு அறிவுரை வழங்கிய தாய் தனது தந்தை கூறிய அடுத்த கட்டளைக்கு மறுப்பு சொல்லி தந்தையின் வாக்கைக் காப்பாற்ற முடியாமல் போய்விடுமோ என்று இராமன் எண்ணிக்கொண்டே அடுத்த ஆணையைச் சொல்லத் துணிகிறான்.

தந்தை எனக்கு இரண்டாவது கட்டளையும் பிறப்பித்துள்ளார். என்னை நன்னெறிப் படுத்தவே அக்கட்டளையைப் பிறப்பித்துள்ளார் என்றவுடன் என கோசலை மன அமைதியுடன் அக்கட்டளையைக் கூறுமாறு வினவுகிறாள். இராகவனும் ஏதோ ஒரு சாதாரண செய்தியைக் கூறுபவன் போலவே கூறுகிறான்.

“ஆண்டு ஓர் ஒழினொடு ஒழ் அகன் கானிடை

மாண்டமா தவத்தோருடன் வைகி, பின்

மீண்டு நீ வரல் வேண்டும்”

(கம்பராமாயணம் பா.எண் 1612)

என்று கட்டளை விதித்துள்ளார் என்றான் (Kampan, 2000).

அதனைக் கேட்ட கோசல நாட்டு உரிமை மகள் இச்செய்தி கேட்கும் நேரத்தில் உயிர்போய்விடக் கூடாதா? என்று கதறித் துடிக்கின்றாள், மயங்கி விழுகின்றாள் நானும் உன்னுடன் வருவேன் அழைத்துச் செல்வாயாக என்று வேண்டுகோள் விடுகின்றாள்.

கோசலையின் வேண்டுகோளைக் கேட்ட இராமன் தன் நுண்ணிய அறிவால் நான் கானகம் சென்றபின் தந்தைக்கு உறுதுணையாகச் செய்யவேண்டிய கடைமைகளைச் செய்வது கோசலையின் கடமை என்பதை எடுத்துக்கூறி தாயின் மனநிலையை மாற்றுகின்றான்.

வளர்ப்பு மகனும் பெற்ற மகனும்

பெருந்தகையான கோசலை பெற்ற இராமனுக்கு கோசலையின் உயர் குணங்கள் இயற்கை அதனாலேயே முடி சூட்டுவது பரதனுக்கு உனக்கில்லை நீ கானகம் செல்லக் கடமைப் பட்டவன் என்றபோதும் மாறாத இன்முகத்துடன் மறுமொழி இன்றிக் கட்டளைகளை

ஏற்கிறான். கைகேயி இராமனை வளர்த்தாலும் உள்ளுக்குள் பரதன் மேல்தான் அன்பு கொண்டுள்ளாள் அதனால்தான் கூனியின் சூழ்ச்சிக்கு உறுதுணையாகிறாள். ஆனால் பரதன் தன் பெற்ற தாய் போல குணம் கொள்ளாது வளர்த்த தாயாகிய கோசலையின் குணநலன்களை மட்டுமே கொண்டதினால்தான் அரசு உரிமையை ஏற்க மறுக்கிறான். பெற்ற தாய் வளர்ப்புத் தாய் என்ற இருநிலைகளிலும் உயர்ந்து நிற்பவள் கோசலை.

மகனைப் பிரிந்த வாடிய கோசலை கணவன் ஆவி பிரிந்ததறிந்து சொல்ல முடியாத மன வேதனை அடைகிறாள் மாணிக்கத்தை இழந்த நாகம் போல தன் துணையை இழந்த அன்றில் பறவை போல துயரக் கடலில் ஆழ்ந்து போகிறாள்.

முடிவுரை

எவ்விடத்திலும் எந்நிலையிலும் கோசலை தன் பெண்மைக் குணமும் தாயன்பும் மாறாது தனது கடமைகளைச் செய்ததோடு அரசு குல மகளிர்க்குரிய பண்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தாள் அதனாலேயே கைகேயிடம் இராமன் காடு சென்ற போதும் கணவன் இறந்த போதும் கடும்சொல்லோ மன வெறுப்போ காட்டாது உயர்ந்து நின்றாள் கம்பராமாயணத்தில் சிறந்த பெண்பாத்திரப்படைப்பு கோசலையென்றால் அது மிகையாகாது. இன்றைய தலைமுறைச் செல்வர்களே! பெண்மையின் இலக்கணத்தோடு வாழ்ந்து புகழ் பெற்ற கோசலையினை இல்லற மாண்பினைப் போற்றி வாழ்ந்து நாட்டுக்கும் வீட்டுக்கும் பெருமை சேர்ப்பீர்களாக.

References

- Kampar, (2000) kamparamayaṇam, Aṇiyakam pathipagam, India.
 Pulavar kulantai, (2018) Iravaṇa kaviyam, Kaura veliyedu, India.
 Thiruvalluvar, (2016) Thirukkural, New Century Publications, Chennai, India.
 Tolkappiyar, (1969) Tolkappiyam, poruḷatikaram, Iḷampuraṇar urai, Kazaga veliyedu, Chennai, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License